

Winterreise

(*El viatge d'hivern*)

amb Antonio López

23, 24 i 25 de març del 2023
A l'antic centre penitenciari La Model

RECITAL Temporada 2022-2023

Liceu
Opera
Barcelona

Fitxa artística

Benjamin Appl, baríton
James Baillieu, piano

Pintor i escultor

Antonio López

Directora d'escena i concepte

Bárbara Lluch

Videocreació

Tal Rosner

Il·luminació

Conchita Pons

Durada aproximada: 1 h i 10 min
(concert sense pausa)

Espectacle inclòs al

Barcelona Obertura
Classic & Lyric

© Antonio López, VEGAP, Madrid 2023

Programa

Franz Schubert (1797-1828):

Winterreise, op. 89 D 911
(*Viatge d'hivern*)

Cicle de *lieder* basats en poemes
de Wilhelm Müller, D 911

1. *Gute Nacht* – Bona nit
2. *Die Wetterfahne* – El penel
3. *Gefrorne Tränen* – Llàgrimes gelades
4. *Erstarrung* – Congelació
5. *Der Lindenbaum* – El tell
6. *Wasserflut* – Diluvi
7. *Auf dem Flusse* – Damunt el riu
8. *Rückblick* – Remembrança
9. *Irrlicht* – Foc follet
10. *Rast* – Repòs
11. *Frühlingstraum* – Somni de primavera
12. *Einsamkeit* – Solitud
13. *Die Post* – El correu
14. *Der greise Kopf* – Testa d'ancià
15. *Die Krähe* – La gralla
16. *Letzte Hoffnung* – Darrera esperança
17. *Im Dorfe* – Al poble
18. *Der stürmische Morgen* –
Matí tempestuós
19. *Täuschung* – Il·lusió
20. *Der Wegweiser* –
L'indicador del camí
21. *Das Wirtshaus* -L'hostal
22. *Mut* – Coratge
23. *Die Nebensonnen* –
Els parhelis
24. *Der Leiermann* –
L'home del manubri

175

Liceu
Opera
Barcelona

Reconec sense cap objecció que el més excepcional d'aquest projecte ha estat conèixer el grandíssim Antonio López.

Antoñito, com l'anomena afectuosament la meva àvia —l'Espert—, Antonio, a qui la meva mare Alcía, quan treballava a l'Ajuntament de Madrid, va sortir (amb el seu escorta i la Policia Nacional) un dia a ajudar perquè li havien "esborrat la marca del peu" que feia dies que utilitzava per pintar La Puerta del Sol. Antonio López forma part de la llista de persones que volia conèixer des que era petita, juntament amb Maria Callas i Tom Cruise.

Soc fan del seu art, de la seva perspectiva davant del món, de la seva persona, de les seves històries i de les seves mans; em vaig fer addicta a la seva paciència i a la seva manera de veure el món. I ara, a la seva veu. M'emociona com parla de la dona de la seva vida i com s'enfronta a aquest món —ple d'avisos al mòbil i sorolls perpetus— amb una serenitat gairebé divina creant tot el que és immortal. El fet de saber esperar...

En la meva opinió, Wilhelm Müller i Antonio López tenen poques coses en comú. Un busca la llum i l'optimisme i mira cap al futur amb valentia i excitació, mentre que l'altre es panseix en el passat, en la tristesa i en les coses perdudes. Però aquí hi entren Schubert i aquest espai que ens serviran de fil conductor entre el manxec i l'alemany.

Si els realistes busquen fer la realitat més real encara, pocs llocs hi ha més reals que la galeria número 4 de la presó Model de Barcelona. Plena d'ombres i fosc i hermèticament tancada, va bé amb les emocions de Schubert, però està en oposició amb els carrers i els paisatges que pinta López. La combinació de tot em sembla un crit a la llibertat.

Espero que nosaltres, asseguts, en aquesta galeria i vivint dins de la nostra pròpia presó, trobem serenitat, escapisme i esperança.

Desitjo, de tot cor, que aquesta sigui una bonica experiència per a tots i totes: el públic.

Bárbara Lluch

Directora d'escena

175

Liceu
Opera
Barcelona